

Vanaf deze dag zouden we ons laten inspireren door een gidsje: "Mit dem WoMo nach Portugal" dat we afgelopen zomer bestelden. Zo belandden we in **Pedras de el Rey**, een klein plaatsje bij **Tavira**. Opweg hiernaartoe stopten we in Tavira waar we in een groot winkelcentrum een Vodafone-winkel vonden. Hier werd een nieuwe simcard gekocht en kregen we zeer uitgebreid en vriendelijk in het engels een en ander uitgelegd. We konden er weer een tijd tegen met goed internet want dat werd natuurlijk snel getest. Hèhè! Opluchting!!!! We vulden ook gelijk maar de versvoorraad aan in de gigantische supermarkt.

Een soort mixparking waar de coördinaten ons naartoe leidde, was inmiddels voorzien van slagboom en moeilijk betaalsysteem (€ 4,= p.d) dus die lieten we maar voor wat het was.

Onze gratis standplaats was aan de rand van een lagune met uitzicht op een vogelrijk gebied.

Om het strand te bereiken was het een stevige kuier, via een pontonbrug over de hoofdstroom van de lagune naar het echte oceaanstrend. In het seizoen loopt hier een soort Bimmelbahn om de landtong die de scheiding vormt met de oceaan te overbruggen.

Deze circa 2 km werden door ons, inmiddels goed getrainde kuieraars, gelopen.

En dan kom je aan een echt strand!

Heel breed, nu versterkt doordat het eb was, en heel lang. Heerlijk wandelen. Het was er erg rustig. Een paar kilometer verder probeerden we weer teug over de lagune te komen maar dat zat er niet in. Dan maar dezelfde weg terug. Inmiddels waren hier ook weer kokkelbaggeraars actief.

Er was ook een horecavoorziening en vlak daarbij een voor ons merkwaardig stuk duin. Dit was bezaaid met verroeste ankers en waren een soort monument voor de verloren gegane tonijnvisserij. Deze werd eind jaren 30 van de vorige eeuw geofferd aan het toerisme. Op de terugweg kwam zowaar de Bimmelbahn voorbij, beladen met wel 4 toeristen.

Naarmate de dag vorderde kwamen er meer wolken aan de hemel en koelde het ook sneller

af dan we de laatste weken gewend waren. Omdat we nu internet hadden konden we Weer-on-line raadplegen en ons alvast instellen op wat minder fraai weer. Aangezien onze garderobe daar ook op ingesteld is maakten we daar maar geen probleem van. Immers: Van het thuisfront kregen we berichten dat het daar bar en boos was met storm, onweer, hagel, regen enzovoort. Niet zeuren, dus!

Omdat het zo'n aardige standplaats was bleven we er nog maar een dag.

Op het programma stond een wandeling naar **Tavira-stad**. De lagune bevatte 'smorgens meer water, gevoed door vloed op de oceaan. De hemel zag er anders uit dan de achterliggende weken: Dreigende wolken..... Maar we hielden het toch de hele dag droog en ook de temperatuur was nog lekker.

Tijdens de wandeling kwamen we door het mini-vissersplaatsje **Santa Luzia**, dat een authentieke uitstraling had en een haventje voor de kleinschalige visserij.

De vissers hier houden zich kennelijk bezig met de krabbenvangst, gezien de vele typische krabbenkorven. Een grote variatie aan bootjes in de half drooggevalle haven, leuk om te bekijken.

Dapper liepen we door naar Tavira, daarbij steeds de wolken in de gaten houdend die al maar donkerder werden. Gelukkig zagen we ook de zon er regelmatig doorprikken.

Ook Tavira was leuk, vooral vanwege vaak kleine details in de huizen en gebouwen. Niet echt spectaculair maar de kuier meer dan de moeite waard. Hier mondt een rivier, de **Alportel** in de Atlantische oceaan. Jammer dat de boulevard langs de rivier grotendeels in groot-onderhoud was en daardoor niet begaanbaar.

We werden gelokt door muziek van de Nederlandse Piet Veerman, *Una Paloma Blanca* waarmee hij in onze jeugd een wereldhit scoorde. De muziek werd gemaakt door drie muzikanten die op de brug hun podium(pje) hadden gevonden. We bleven een tijdje zitten, genietend van hun goede muziek.

Vlakt bij Tavira zagen we in de verte een paar grote bergen zeezout liggen. Ook hier dus weer salina's, zoutpannen die we vaak zagen, daar waar de kust vlak is.

De muziek gaf ons weer energie en die hadden we nodig voor de terugweg. Wonder boven wonder is het, ondanks de dreigende wolken, de hele dag droog gebleven. Wel nam de wind merkbaar toe. Onderweg voorzagen we ons in een supermarkt van 3 bij 20 meter van brood. Toen we weer 'thuis' waren was inmiddels ook de lagune weer grotendeels drooggevalle. Els stelde voor dat we, als het weer het toeliet, de volgende dag een fietstocht zouden maken naar een kennelijk erg mooi natuurgebied dat 6 a 8 km westelijk lag. Leuk vooruitzicht!

Toen de duisternis inviel ging Els aan de slag om een kilo speklappen te bakken, daarbij wel opmerkend dat dat niet voor één dag was. Het vlees hier en ook in Spanje vinden we veel smaakvoller dan in Nederland. Waarschijnlijk mag het slachtvee hier kalmpjes, onder de blote hemel in de kruidenrijke graslanden opgroeien.

Vrijdag-Fietsdag. Waren we nog net op tijd wakker om de zon boven de horizon te zien klauteren. En de hemel? Azuur-blauw! Dat betekende dus fietsen.

Bestemming **Fezura** nabij **Olhao** omdat hier het uitgestrekte lagunelandschapspark **Rio Formosa** ligt. De route voerde o.a. Door een gebied met salinen.

Deze keer konden we gemakkelijk bij een zoutberg komen. Hadden we verdorie vergeten ons zoutvaatje mee te nemen!

Het gebied staat bekend als verzamelplaats voor allerhande hoogpotige vogels.

Maar fietsen en foto's maken, gecombineerd met listige vogels gaat helaas moeilijk samen. We zagen o.a. Snippen, flamingo's en een verdwaalde ooievaar-zonder-vracht.

Natuurlijk moest ook de vismarkt bekeken worden. Vis kopen en dan een tijd in de fietstas is het ook niet, dus hielden we het maar op het vergapen aan de vaak bizarre zeebewoners.

Hier was trouwens ook weer de charme van de kleinschaligheid. Onvoorstelbaar dat ze ook met piepkleine en soms gammele bootjes de oceaan opgaan. De fietsroute was overigens grotendeels bewegwijzerd, alleen op de heenweg fietsten we

een eind langs een vrij drukke weg omdat we vanaf de camper niet direct aansluiting vonden. Op de terugweg, nu grotendeels langs vrijwel verkeersvrije paden, werden we 4 kilometer voor de camperhaven verrast door een stevige regenbui.

Dat betekende dat we bij 'thuiskomst' meteen van garderobe moesten wisselen. Drijfnat! En, oh ironie, 10 minuten later stralende zon en blauwe hemel!

Rond 4 uur werd Fred gelokt door accordeonmuziek. Een 80+ camperaar met stijlvolle bolhoed werkte een compleet Europees repertoire af. Toch weer even genieten en, hoe kon het ook anders, meezingen. Een poging om een Schuhplatler te dansen was niet erg succesvol maar werd toch gewaardeerd.

De inmiddels weer opgestoken wind was behoorlijk fris en no-time zat iedereen weer in de camper.

Zaterdag. We namen voor een paar dagen afscheid van de kust omdat we ook het binnenland nader wilden leren kennen. Via niet altijd even makkelijke wegen, soms zo smal dat je hoopte dat er geen fietser tegemoet zou komen, bereikten we de eenvoudige vrije CP in **Estoi**. Er was sani-mogelijkheid, al was het water afgesloten. Maar op het aangrenzend -mooie!- kerkhof was een kraan en bovendien toiletten.

Els had uitgevogeld dat hier een paleis zou zijn. Een wandeling door het authentieke stadje bracht ons erheen. Inderdaad. De moeite van het bekijken waard! We mochten ook een klein gedeelte binnen bekijken. Drie mooie zalen met fraaie inrichting en prachtige plafondschilderingen. In een "supermarkt" van 5 x 5 meter kochten we brood en beleg. Heerlijk hoe vriendelijk en behulpzaam de mensen, vaak ruim 60-plus, hier zijn.

We wandelden ook nog naar opgravingen uit de Romeinse tijd maar, verwend als we zijn, deze vielen wat tegen. Maar nogmaals, het stadje was heerlijk om door te wandelen. Terug in de tijd! (auto's wegdenken!)

Zondag's gingen we verder het binnenland in, terug naar een plaatsje waar we al eens eerder waren: **Alte**. Een route die op de kaart terecht als mooi aangegeven stond. Een ruig bergachtig gebied met kurkeikplantages en veel eucalyptusbomen. Overwegend goede wegen, al hadden ze hier en daar een maatje breder mogen zijn. Ook veel bochten maar dat hangt samen met het doorkruisen van een stuk middelgebergte. Ons hoogste punt was circa 500 m.

De beoogde CP was vol maar we vonden al snel een andere plaats.

Na een nacht met flinke regenbuien en een rit waar de ruitenwissers nauwelijks rust kregen kreeg de zon er weer zin in toen we in Alte arriveerden.

Snel nog 'n beker koffie en aan de wandel. Eerst door het leuke bergstadje, spekje naar ons bekje, waar we ook nog een open supermarkt(je) vonden. Met lekkere broodjes, heerlijke ham en een doos drinken gingen we opweg naar ons favoriete plaatsje.

Dat plekje, rond een historische was- en badplaats was uitverkoren tot onze picnic-brunchplaats. Na dit intermezzo wandelden we verder de bergen in maar vanwege het ontbreken van begrijpelijke wegwijzers en protest van onze kuiten maakten we toch maar rechtsomkeert om daarna nog in het stadje te snuffelen. Terug in de camper: Regen! Een klein buitje maar dat had ons gewis weer drijfnaat gemaakt! Bofferds!

Een nieuwe week alweer. Na een wat winderige maar droge nacht waren we alweer vrij vroeg 'op de wielen' om naar de kust te gaan. En wel, de Algarve-kust waaraan we ook ons hart verpand hebben. Uit het boekje prikte we een idyllisch plaatsje vlak bij de vrij bekende toeristenstad **Albufeiria**. Onderweg was het een tikkeltje hommeles in de cabine omdat de communicatie tussen chauffeur, co-piloot en navi niet lekker liep. Ieder ging voor zijn eigen gelijk. Maar, met een rit iets langer dan gepland bereikten we uiteindelijk na 50 km het beoogde doel. We pikten onderweg nog even een Aldi mee om te fourageren. Hier de merkwaardige ervaring dat de bankpas niet door het PIN-apparaat geaccepteerd werd met de uitdrukkelijke opmerking omdat het om een **RABO-bankpas** ging.....! Nog niet meegemaakt, deze tour.

Het plekje was inderdaad zo mooi als beloofd werd: Uitzicht op zee en direct langs de zeer grillige en kleurrijke rotskust waar in kleine baaien minstrandjes verstopt liggen. Een mooi, niet altijd even makkelijk wandelpad, vaak eng en smal langs steile rotsen, startte direct bij de mix-parking. Onderaan de rotsen bij één der minstrandjes lag een restaurant dat belooft het hele jaar geopend te zijn.

Omdat we al sinds de vorige avond door onze tabakvoorraad heen waren ging de wandeling eerst richting bebouwing en na vrij lang zoeken vonden we een restaurant-met-sigarettenautomaat. Het is me wat met die rokers!

Daarna zochten we het wandelpad direct langs de kust op. Wat een uitzichten! Maar ook: Wat soms griezelige paadjes! Nauwelijks een mensenvoet breed langs akelige diepten..... Maar met moed en beleid (en niet teveel in de diepte staren...) bereikten we onze camper weer. Vanwege de vele inhammen en baaien was voor de hemelsbrede afstand van pakweg 3 km een wandeling van zeker 6 a 7 km nodig.

Bij de camper hadden we een interessant gesprek met Duitse camperburen die in de "Neue Bundesländer" woonden. Trouwens: Ook tijdens de wandeling hadden we een uitgebreide babbel met Nederlanders, geen camperaars maar wel sterk overwogen om dit te worden. Ons kennende werd dit een enthousiast propaganda-geprek!

Weer thuis was het genieten van het schitterende weer waarbij de wind voor lief genomen werd. Fred liep de techniek van de tuf na, verweende hem met een half liter olie en poetste het zonnepaneel dat zo goed haar best deed. We konden ons met haar productie uitstekend helpen!

Stonden we aanvankelijk met 2 campers, inmiddels hadden we 5 camperburen en personenauto's reden af en aan om van het mooie plekje te genieten.

Dinsdagnacht en -morgen hadden we regelmatig regenbuien en verliep, vanwege zware wolken, de zonsopgang moeizaam. We berustten hierin en zijn goedgemuts toch maar gaan rijden. De dagafstand van 27 km nam toch wel wat tijd in beslag vanwege een werkweigering bij de navi en een aantal puzzelrotondes. De grote verkeersborden bij de rotondes volgen niet altijd onze logica, er blijken dan meer afslagen te zijn dan de borden aangeven en ook staan er dan andere plaatsnamen bij de rotonde-afslagen dan op het grote bord. In zo'n geval kan het dus gebeuren dat je een rotonde twee keer rondrijdt voordat je de bedoelde afslag gevonden hebt.

Aan de rand van **Ferragudo** vonden we een grote zandplaat, niet geheel vlak maar na enig zoeken was er toch een plekje waar we waterpas stonden. Her en der op de zandplaat stonden campers verspreid waaronder redelijk veel longstayers, al dan niet met aanhangers of in hun camper ingebouwde garages waarin hun auto of quad ver-stopt zat. Leuke plek met rondom een leuk uitzicht. Aan de ene kant zicht op het leuke, oude stadje **Ferragudo**, aan de overzijde van de redelijk grote haven de nogal mondaine stad **Portimao**.

En wat waren we weer '*gelukspaddestoelen*' om het maar een germanistisch te stellen: Vanaf het moment dat we de motor stilzette was het gedaan met de regen en deed de zon haar best. Okee, stevige en nogal frisse wind, dan maar de warme jassen aan om te gaan stappen. Eerst wandelden we in een slalom door straten en steegjes door het stadje tot het hoogste punt bij de kerk om daarna rond de burcht naar de kust en een fraai stukje strand te gaan. Wat zal het in dat stukje paradijs 'szomers druk zijn! Verder ging de wandeling langs een grillig pad over de randen van de ook hier bizar-grillige Algarvekust. Elke meter anders, steeds weer nieuwe uitzichten. Erg mooi: De door de natuur gevormde rotssculpturen met leuke

doorkijkjes. Al wandelend belandden we aan de buitenzijde van het stadje waar mooie vila's en appartement-complexen lagen.

Maar, in tegenstelling tot Portimao, is hier de sky-line bescheiden gehouden wat vriendelijker aandoet. Weer een slalom naar beneden door het stadje, door andere steegjes en langs de vissershaven, bezaaid met kleine bootjes, om bij een China-shop eindelijk een 12 volt TL-lamp te vinden voor boven de camperkeuken. LED-strip en -lampen gingen stuk omdat deze niet bestand bleken tegen de warmte van het koken en halogeen pakt toch vrij veel stroom.

Alsof het zo moest zijn: Nèt terug bij ons voertuig en daar kwam de door Weer-on-line voorspelde regen! Toen Els de koteletjes aan het bakken was werd er op de deur geklopt. Via Facebook ontvingen we verschillende meldingen van andere campers dat ze in deze plaats door de politie beboet waren en weggestuurd. Schrikken dus!

Maar: Een meneer die zich correct legitimeerde kwam bescheiden vragen voor een donatie voor het plaatselijke kindertehuis.

Hij gaf daarbij goede uitleg en inzage in documentatie. Daar deden we, groen als we vaak zijn, toch zeker aan mee! Want het is ons zeker niet ontgaan dat het verschil tussen arm en rijk hier nog veel groter is dan in ons land. Zeker als men af en toe ook eens iets verder het binnenland ingaat. We hadden een interessant gesprek en de man, volgens Els, die hem als eerste begroette, een dokter, beloofde dat hij de volgende dag een fles wijn zou brengen vanwege de hartelijke ontvangst. Hij gaf ook nog tips waar we persé langs moesten gaan, wilden we Portugal echt leren kennen. Als we hem zouden bellen zou hij zijn oom, een wijnboer, verwittigen en dan zouden we met open armen ontvangen worden. Dit voerde ons toch wat te ver.

De donatie werd netjes genoteerd op een lijst met vermelding van naam, herkomst en het bedrag. Met de beroving van vorige overwintering nog in ons hoofd controleerden we toch nog maar even onze bezittingen..... Alles nog present!

We hebben overigens de goede man gevraagd ivm boetes en wegsturen maar hij vertelde dat dit voor onze plek zeker niet het geval was. Elders in het stadje gebeurde dit wel vaker.

De burcht, bewoond door de beschermheer van Ferragudo